

El túnel del temps

CARLES DUARTE

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 15.05.09

Hi ha polítics del PP i alguns mitjans de comunicació de Madrid incapaços d'acceptar que la realitat és diferent de la que voldrien. N'hi ha que encara continuen insistint a buscar sota les pedres arguments per persistir a defensar la implicació d'ETA als atemptats de l'11M. I n'hi ha que en plena campanya europea posen l'accent en la seva guerra particular a la política lingüística de la Generalitat, en una mena de croada contra el que perceben com una amenaça a la seva visió d'Espanya. Ni políticament ni socialment Catalunya no és com els agradaria que fos, però això no ho canviaran a còpia de negar l'evidència, de la mateixa manera que passa amb els esfereïdors atemptats de Madrid, que no va organitzar ETA, com desitjarien, per desacreditar la resposta que amb el seu vot l'electorat va donar quan es va considerar enganyat per José María Aznar i Ángel Acebes.

En aquesta campanya europea, tinc la sensació de viatjar cap al passat amb el túnel del temps. Hi ha motius considerables per expressar desacords respecte a la gestió que Rodríguez Zapatero ha fet de diverses qüestions, sovint per manca d'ambició, de generositat i de determinació, però sentir les intervencions d'aquests darrers dies d'Aznar, Mayor Oreja i Vidal-Quadras fa reviure amb inquietud moments d'una agressivitat envers Catalunya que celebro que formin part del passat. Resulta incompreensible que des del mateix PP on es parla de la possibilitat de col·laboració amb CiU a l'Ajuntament de Barcelona es publiquin anuncis a la premsa contra la llei d'educació que van contra de la línia de flotació del projecte de CiU. ¿A quina mena d'acord pretenen

arribar amb CiU? I, com deia, l'actitud d'alguns mitjans de comunicació en el camp de la llengua és irresponsable, fins a l'extrem que hem pogut llegir titulars de diaris que es refereixen a la llei d'educació com la "llei que elimina el castellà de les aules". Es pot legítimament discrepar de la llei, però és èticament inacceptable partir d'una premissa manifestament falsa per construir un discurs de confrontació. La llei d'educació es fonamenta en els criteris establerts als successius estatuts i no representa cap retrocés de la situació del castellà a les aules de les escoles catalanes, sinó que consolida el model aplicat actualment: els alumnes han d'aprendre el castellà a fi de garantir-ne el ple domini a l'acabament dels seus estudis, com ha de succeir amb el català, que, com a llengua pròpia, esdevé la llengua vehicular habitual de l'ensenyament. ¿Cal recordar que el català es parla al nostre país des de fa 1.200 anys? En les qüestions que fan referència a la identitat, Catalunya, com qualsevol altre país del món, té dret a decidir per ella mateixa. I ja comença a ser hora que des de Madrid ho comencin a entendre.